

Кузьменко Ю.В., Паргачова В.Б. *

ШКОЛА ІМЕНІ ВЧИТЕЛЬКИ

Минають роки. Час вкриває сріблом скроні колишніх хлопчаків, але пам'ять назавжди збереже тих, хто навчав нас любити рідну землю, хто повів нас тернистим шляхом знань. Учителька... Дивний захоплюючий образ... Хто, окрім матері, може так заповнити серце дитини, зробити його чуйним і небайдужим? Звичайно, вона. Це друга мати, що зустрічає людину в пору дитинства. Дитинство і юність – найкращі, найзахопливіші етапи людського життя. І саме у цей період людина йде за своєю шкільною вчителькою, вбирає в себе її любов і знання, турботу й піклування. Учителька не лише дає своїм учням знання з окремих дисциплін, вона формує їхній світогляд, особисті якості, характер. Тому професія вчителя завжди відповідальна і благородна, і почесна, так би мовити, престижна. На жаль, не тепер.

Але є люди, життєвий приклад яких змінює всі уявлення про невдячність професії вчителя. До таких особистостей – учителів з великої літери – належить і Віра Дмитрівна Реут. Це надзвичайна особистість.

Народилася Віра Дмитрівна 2 квітня 1943 року в селі Пісчому Каховського району Херсонської області в селянській сім'ї.

З раннього дитинства, з п'яти років, Віра Дмитрівна вирішила, що стане вчителем: буде вчити дітей.

Її кумиром була молоденька вчителька, яка приїхала до їхнього села на роботу – Черненко Катерина Олегівна. Щоб втілити свою мрію в життя, юна випускниця Посад-Покровської середньої школи їде навчатися до Бериславського педагогічного училища. Після закінчення в 1961 році отримує направлення в Мирненську середню школу Каланчацького району на посаду вчителя біології. З 1962 року Віра Дмитрівна живе і працює в селі Новопавлівка. Розпочала вона свою педагогічну діяльність у Новопавлівській загальноосвітній школі вчителем початкових класів. Працюючи зі своїми маленькими вихованцями, переконалась, що вчительська справа – це справа її життя, її поклонання.

У 1968 році Віра Дмитрівна закінчила Одеський державний університет імені Мечникова і стала викладати українську мову і літературу. Наполеглива, завзята, відповідальна, вона завжди готова була поділитися з колегами новинками, запрошувала їх на свої уроки, до яких готувалась дуже ретельно.

Педагог, учитель-філолог, організатор народної освіти, мрійник, новатор, ентузіаст – ці слова влучно характеризують Віру Дмитрівну як вдумливого керівника, творчого педагога. Кредо її діяльності – безперервний пошук найефективніших шляхів і методів навчання та виховання школярів. Її уроки

* © Кузьменко Ю. В., Паргачова В. Б.

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Тому кожна людина з почуттям вдячності згадує рідну школу і своїх духовних наставників – учителів, адже в кожному прожитому дні було щось неповторне, незабутнє. Роки не зітруть пам'ять про вчителів, які «сіяли добре, розумне, вічне» у дитячі душі і виростили, виховали нас, підготували до дорослого життя.

«Учитель – майстер життя», – кажуть у народі. Саме майстром називаємо ми Реут Віру Дмитрівну, яка за свою невтомну працю отримала високі державні нагороди: відзнаку «Заслужений вчитель України», ювілейну медаль «За доблесну працю на честь 100-річчя В. І. Леніна», значок «Переможець соціалістичного змагання 1973 року», грамоту обласного відділу народної освіти та обкому профспілки, грамоту Міністерства освіти УРСР, медаль «Ветеран праці», знак «Відмінник України».

Ім'я цієї жінки широко відоме в Каланчацькому районі та на Херсонщині. І сьогодні, після її смерті, у маленькому селі її всі люблять і поважають, адже вона все своє життя, своє серце віддала дітям. Метою її життя завжди було – виховати дітей так, щоб вони дивились на світ і знали більше, щоб удосконалювали його, любили свій народ, свою рідну землю, Україну і цю любов передавали у спадок майбутнім поколінням.

Як щасливо поєднались в одній людині розум, талант, працьовитість і любов до своєї справи. Учитель! Перед іменем твоїм дозволь смиренно прихилити коліна!

Після смерті нашої Вчительки, колектив учнів та вчителів Новопаплавівської загальноосвітньої школи I-III ступенів Каланчацької районної ради Херсонської області звернувся з клопотанням до районної ради та районної державної адміністрації про присвоєння школі імені Віри Дмитрівни Реут, Заслуженого вчителя України.

Віра Дмитрівна не мала звання Героя України, але вона все своє життя жила школою, віддаючи їй і вихованцям свою молодість, знання, моральні і фізичні сили, педагогічний талант. І закінчити дозвольте цитатою із книги «Борги наші», що написала Віра Дмитрівна: «Ідуть роки...Уже мої учні працюють вчителями. Відчуваю: ніколи не перерветься вічний промінь, що йде від учителя до учня.

Коли на V Всеукраїнському з'їзді вчителів (делегатом якого була обрана) у палаці Україна на закритті звучала ораторія «Гімн Сонцю», згадала своїх колег, вихователів, учнів, що вибрали професію вчителя. І звучала у серці гордість за причетність до великої справи.

Маю державні нагороди, пишаюсь ними. Та найбільше розчулили такі: медаль, вирізана з картону, на якій дитячим почерком зроблено напис: «Наймудрішому вчителю», і поштова листівка від випускників 1995 року, яка починається словами «Дорога наша мамо!», надрукований довгий «Указ о присвоєнні звання «Любимый учитель», який висить у домашньому кабінеті».